

графия балканскитѣ области сж: Дакия, Тракия, Македония, Далмация и Елада; Мизия е влизала въ Тракия,¹⁾ и отъ Дакия се е минавало направо на югъ въ Тракия. Съ други думи струитѣ прѣселенци, що заселили Мизия, Тракия и Македония, идѣли отъ едно огнище, отъ сегашнитѣ влашки земи.

Въ Чудесата на св. Дмитрия Солунски, които сж тѣй цѣнни съ исторически посочвания за македонскитѣ славѣнски племена, се говори при събития отъ VII в. и за племето ржхини (Ρυγχινοι) при Солунъ, което се намирало на западъ отъ своитѣ съсѣди струмски славѣни (οἱ ὑπὸ τοῦ Στρυμόνος).²⁾ Въ сжщия изворъ и у Йоана Камениата на западъ до ржхинитѣ се поставя славѣнското племе сагудати (Σαγυδαῖτοι). Тия македонски племена, ржхини и сагудати, били отъ сжщото онова ядро, което, идейки отъ Влашко, минало прѣзъ България, както туй знаемъ отъ намѣреното въ светогорския манастиръ Кастамонитѣ извѣстие. То гласи така: „Прѣзъ днитѣ на неблагочестивитѣ ромейски царе иконоборци, които водѣха война противъ светитѣ икони, народитѣ отъ дунавскитѣ крайща, възползувани отъ безначалнитѣ врѣмена, тѣй нареченитѣ ржхини (Ρηγχινοι) или по-просто влахо-ржхини и сагудати (Σαγυδαῖτοι), като завладѣха България и се разшириха малко по малко въ различни страни, завзеха и Македония. Най-послѣ тѣ дойдоха и въ светата гора Атонска съ всичкитѣ си челяди, защото нѣмаше кой да имъ се опре или да воюва съ тѣхъ. Слѣдъ нѣколко врѣме светитѣ отци ги огласиха съ евангелско учение, тѣ повѣрваха и станаха съвършени християни.“³⁾

Охридскиятъ архиепископъ Теофилактъ, отъ края на XI в., като говори за прѣселението на славѣнитѣ въ Тракия, Македония и Илирия (Албанско), изрично посочва, че тѣзи славѣни (той ги нарича вече българи, както въ негово врѣме се зовѣли славѣнитѣ въ тия крайща) се прѣселили не изъ Панония, а отъ Скития, откъмъ Русия: „Когато, казва Теофилактъ, тоя

¹⁾ Срв. Армянская географія VII вѣка по Р. Х. Текстъ и переводъ. Издалъ К. П. Паткановъ. Спб. 1877, стр. 18—22.

²⁾ Tougaard, 148, 150.

³⁾ П. Успенскій, Исторія Аѡона III, 311. — Йор. Ивановъ, Сѣверна Македония, 67—68.

Писачтъ на извѣстието, грѣкъ и явно почитателъ на иконитѣ, поставя тенденциозно тая злочестина — заселението на ржхинитѣ при Солунъ, въ VIII в., въ врѣмето на иконоборцитѣ, когато се знае, че ржхинитѣ били тамъ и прѣзъ VII в.